

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/295/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215209279
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215209279.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej- Polákovej v právnej veci žalobcu: Alektum, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 44 721 587, zastúpený Advokátskou kanceláriou Hudec s. r. o., so sídlom Bratislava, Lazaretská 23, IČO: 36 855 260, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Marek Hudec proti žalovanej: U. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., o zaplatenie 4.388,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. apríla 2017 č. k. 10C/339/2015-83 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná nemá na náhradu trov konania právo. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, hlavou I. čl. 4 bod 2 písm. f), čl. 12, hlavou XI. čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS, § 1 ods. 2, § 2 písm. a, b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom do 30. 11. 2011, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 52 ods. 2, § 100 ods. 1, § 101, § 110 ods. 3, § 111 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 255 ods. 1,2, § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie mal z obsahu spisu preukázané, že pohľadávku tvoriacu predmet konania žalobca nadobudol od OTP Banky Slovensko a. s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 01. 2013. Táto pohľadávka vznikla zo zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0311 3021 11 RSU uzatvorenej medzi veriteľom OTP Bankou Slovensko a. s. a žalovanou dňa 18. 03. 2011. Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 4.571 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 84 splátkami v mesačnej výške 93,15 eura. Úver bol poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu stanovenú ako súčet základnej sadzby pre spotrebiteľské úvery a prirážky 9,40% ročne. Základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola stanovená vo výške 7,50% ročne, t. j. výsledná úroková sadzba činila 16,90%. RPMN určili 21,74%-mi, priemernú hodnotu RPMN 17,44 %-mi. Celkové náklady spotrebiteľa činili 8.409,89 eura. Prvá splátka bola splatná 18. 04. 2011, druhá a ďalšie splátky v 18. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola 18. 03. 2018. Žalovaná svoju zmluvnú povinnosť pravidelne splácať úver neplnila. Ku dňu rozhodovania o žalobe na úvere zaplatila úhrnom sumu 917,01 eura (dňa 26. 04. 2011 sumu 91,01 eura, dňa 21. 11. 2011 sumu 360 eur, dňa 06. 02. 2012 sumu 250 eur, dňa 24. 01. 2013 sumu 2 x 108 eur). Nakoľko sa dostala do omeškania so splácaním úveru viac ako tromi splátkami, veriteľ ju listom zo dňa 31. 12. 2011 vyzval na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti vo výške 491,56 eur najneskôr do 15. 01. 2012. Doporučená listová zásielka bola veriteľovi vrátená s poznámkou pošty: zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Nakoľko žalovaná ani po tejto výzve nevyrovnala svoju dlžobu na úvere, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 19. 04. 2012 pristúpil k vyhláseniu úveru za predčasne

splatný, a to ku dňu 19. 04. 2012 a zároveň vyzval žalovanú na uhradenie celého záväzku vyplývajúceho zo zmluvy, ktorý predstavuje ku dňu 19. 04. 2012 sumu 4 823,71 eura a pozostáva z istiny 4 396,87 eura, úrokov vo výške 408,33 eura, úrokov z omeškania vo výške 0,27 eura a poplatkov vo výške 18,24 eura. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru banka pristúpila v zmysle článku VIII. bod 2 písm. e) Zmluvy. Pretože súd prvej inštancie medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou posúdil ako vzťah spotrebiteľský, súd, plniac si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, predovšetkým skúmal, či pohľadávka žalobcu bola na súde uplatnená včas. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke 3 rokov a začína plynúť odo dňa kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Táto premlčacia doba platí nie len pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj právo na úroky alebo právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia. Súd prvej inštancie posúdil plynutie premlčacej doby, podľa toho, že úver bol veriteľom vyhlásený za predčasne splatný ku dňu 19. 04. 2012. Od nasledujúceho dňa, t. j. od 20. 04. 2012 začala plynúť trojročná lehota pre uplatnenie predmetného nároku na súde. Žaloba bola súdu doručená dňa 14. 05. 2015, preto súd konštatoval, že k uplatneniu nároku žalobcu došlo po uplynutí trojročnej premlčacej doby, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 CSP, konštatujúc, že žalobca v konaní úspech nemal, zo spisu nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že záver súdu prvej inštancie, pre ktorý žalobu zamietol, považuje za nesprávny v dôsledku nesprávneho skutkového zistenia, ako aj nesprávneho právneho posúdenia, domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobcovi nárok v celom rozsahu prizná a prizná mu zároveň plnú náhradu trov odvolacieho aj prvoinštančného konania. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, v ktorom prijal záver, že k vyhláseniu úveru za predčasne splatný došlo dňa 19. 04. 2012 a že žaloba doručená súdu dňa 14. 05. 2015 bola podaná po lehote, že pohľadávka žalobcu je premlčaná a preto je potrebné žalobu zamietnuť. Odvolateľ s poukazom na citované znenia čl. VIII bod. 2 písm. e), bod 5, čl. X bod 3 Zmluvy o rýchlom pripoistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo (ďalej len „Zmluva“) namietal, že podľa textu listu zo dňa 19. 04. 2012 s názvom vyhlásenie úveru za predčasne splatné vyplýva, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva 10. deň odo dňa doručenia tohto listu. Z doručky listu vyplýva, že list bol uložený na pošte dňa 02. 05. 2012, zásielka nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote, teda bola zásielka doručovaná žalovanej s uplatnením fikcie doručenia dňa 20. 05. 2012. Uviedol, že podľa vyššie uvedených zmluvných ustanovení, ako aj z textu listu zo dňa 19. 04. 2012, ako aj z podstaty právneho úkonu vyplýva, že účinky vyhlásenia úveru za predčasne splatný nenastávajú dňom vypracovania listu „vyhlásenie úveru za predčasne splatný“, ale až uplynutím 10 dní odo dňa jeho doručenia, t. j. až dňa 31. 05. 2012 - uplynutím 10 dní od (fikcie) doručenia listu žalovanej. Prvýkrát mohol právny predchodca žalobcu vymáhať svoj nárok až dňa 31. 05. 2012, t. j. deň nasledujúci po splatnosti dlhu (30. 05. 2012), keďže premlčacia doba začala plynúť najskôr dňom 31. 05. 2012 a bola by uplynulá až dňa 31. 05. 2015, žaloba bola podaná včas a podaním žaloby bolo plynutie premlčacej doby zastavené.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bolo uplatnenie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 4.388,71 eura spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 148 eur od 30. 05. 2012 do 31. 01. 2013, t. j. 7,98 eura, zo sumy 108 eur od 30. 05. 2012 do 26. 02. 2013, t. j. 6,44 eura, zo sumy 108 eur od 30. 05. 2012 do 22. 03. 2013, t. j. 7,01 eura, zo sumy 71 eur od 30. 05. 2012 do 24. 05. 2013, t. j. 5,59 eura a zo sumy 4 388,71 eura od 30. 05. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 15. 04. 2016 žalobca navrhol zmenu žalobného petitu tak, že sa domáhal zaplatenia sumy 4 295,71 eura s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 216 eur od 30. 05. 2012 do 31. 01. 2013, t. j. sumu 11,65 eura, zo sumy 108 eur od 30. 05. 2012 do 26. 02. 2013, t. j. 6,44 eura, zo sumy 108 eur od 30. 05. 2012 do 22. 03. 2013, t. j. 7,01 eura, zo sumy 96 eur od 30. 05. 2012 do 24. 05. 2013, t. j. sumu 7,55 eur a zo sumy 4.295,71 eura od 30. 05. 2012 do zaplatenia. Predmetnú žalobu súd prvej inštancie zamietol z titulu, že nárok žalobcu považoval za premlčaný, pričom na premlčanie nároku žalobcu prihliadal súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol žalobca odvolaním.

6. Úlohou odvolacieho súdu je posúdiť námietku žalobcu, či súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil plynutie premlčacej doby, keď určil, že k vyhláseniu úveru za predčasne splatný došlo dňa 19. 04. 2012, pričom žalobca namietal, že zmluvných ustanovení, ako aj z textu listu zo dňa 19. 04. 2012, vyplýva, že účinky vyhlásenia úveru za predčasne splatný nenastávajú dňom vypracovania listu „vyhlásenie úveru za predčasne splatný“, ale až uplynutím 10 dní odo dňa jeho doručenia, t. j. až dňa 31. 05. 2012 - uplynutím 10 dní od (fikcie) doručenia listu žalovanej.

7. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 plynie samostatne.

13. Zákon v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, prípadne aby tak rozhodnutím určil súd (§ 160 ods. 1 OSP), že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 in fine). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky, a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto svoje právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach od 01. 11. 2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky.

14. Ak bolo v súdnom rozhodnutí alebo v dohode účastníkov určené, že pri nesplnení niektorej splátky nastane splatnosť celej pohľadávky (príp. zvyšku nezaplatennej pohľadávky), veriteľovi vzniká právo uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku (resp. jej nezaplatený zvyšok) v prípade, keď dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok.

15. Ak pri nezaplatení niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, a medzitým dlžník zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ po zaplatení ďalšej splátky už svoje právo nemôže využiť. Môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať zaplatiť celú pohľadávku by veriteľovi vzniklo opäť, ak dlžník znova porušil svoju povinnosť.

16. Ako bolo vyššie uvedené, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, keďže posledná nesplatená splátka bola splatná dňa 18. 04. 2012, v nadväznosti na ktorú žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný, súd prvej inštancie správne právne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby, ak ho ustálil na deň 19. 04. 2012.

17. Súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase rozhodovania, avšak odvolací súd musí v rámci svojej rozhodovacej činnosti prihliadať aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 05. februára 2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR dňa 27. 09. 2018 a ktorým vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Hoci ústava a zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania, treba dôjsť k jednoznačnému záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov konania ex tunc. Ak sa totiž tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu, potom a fortiori to musí tak byť vo veciach neskončených právoplatne v momente uverejnenia nálezu o nesúlade. Opačný výklad je priamym popretím princípu zachovávanía ústavnosti a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty (nález Ústavného súdu SR z 20. decembra 2006, sp. zn. I. ÚS 316/06-37).

18. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov do súladu s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

19. Vo vzťahu k vyššie uvedenému nálezu Ústavného súdu SR je zřejmé, že aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie prihliadal na premlčanie ex offo, bez námietky premlčania.

20. Hoci súd prvej inštancie správne stanovil začiatok plynutia premlčacej lehoty, prihliadal na premlčanie nároku žalobcu bez námietky žalovanej, odvolací súd zastáva názor, že v súčasnosti nie je možné na aplikáciu ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadať. Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie vysporiada s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, ustáli deň, kedy došlo k zosplateniu úveru a následne posúdi, či došlo k premlčaniu nároku žalobcu podľa platnej právnej úpravy, pričom na premlčanie bude súd prihliadať len na námietku žalovanej.

21. Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel odvolací súd k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

22. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania potom náležite zhodnotiť a až potom o veci rozhodnúť.

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa §396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).